

Επιχειρείν άποψη

Η Αθήνα, παρά τις καλές προθέσεις της κυβέρνησης, διευρύνει την απόστασή της σε όρους ανάπτυξης σε σχέση με όλες τις ελληνικές περιφέρειες

Αναμένοντας την ώρα της περιφέρειας

Ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ) διαχρονικά υποστηρίζει ότι το μέσον για την ανάπτυξη της χώρας είναι η άμβλυση των περιφερειακών ανισοτήτων

Γράφει ο Γιάννης Σταύρου

εκτελεστικός αντιπρόεδρος ΣΒΒΕ

Στο πλαίσιο αυτό έχει επανειλημμένα επισημάνει ότι το βάρος της αναπτυξιακής πολιτικής απ' εδώ και στο εξής θα πρέπει να μετατοπισθεί από το κέντρο στην περιφέρεια. Η θέση του ΣΒΒΕ δεν είναι "γράμμα κενό περιεχομένου", ούτε αποτελεί μια ακόμη αφορμή για την περίφημη "αντιπαράθεση" Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

Δυστυχώς και παρά τις καλές προθέσεις της κυβέρνησης, κυρίως στο επίπεδο των διακηρύξεων, τα τελευταία χρόνια, η Αθήνα διευρύνει την απόστασή της, σε όρους ανάπτυξης, σε σχέση με όλες τις ελληνικές περιφέρειες. Γι' αυτό θα πρέπει με πράξεις να αποδειχθεί σε όλους μας ότι έχει πλέον μετατοπισθεί το αναπτυξιακό ενδιαφέρον από την Αθήνα και την περιφέρεια Αττικής στην "υπόλοιπη" ελληνική περιφέρεια.

Βεβαίως, από την εποχή της έναρξης εφαρμογής του 1ου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης 1989 - 1993, αλλά και στα μετέπειτα ΚΙΠΣ, η οποιαδήποτε "εθνική" περιφερειακή πολιτική εννοιατώνεται στις συνολικότερες κοινοτικές πολιτικές, τόσο σε ό,τι αφορά τη χρηματοδότηση της όσο και σε ό,τι αφορά τις γενικές κατευθύνσεις εφαρμογής που η συγκεκριμένη χρηματοδότηση επιβάλλει.

Όμως, καθώς έχουν συμπληρωθεί περί τα 17 χρόνια εφαρμογής της ελληνικής περιφερειακής πολιτικής, υπάρχουν αδιάφυστα ποσοτικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι στις τέσσερις περιφέρειες του Βορειοελλαδικού Τόξου (ΒΕΤ), παρά τις ενισχύσεις που δέχθηκαν από τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης, οι περιφερειακές ανισότητες δεν αμβλύθηκαν και σε ορισμένες περιοχές τα προβλήματα έγιναν οξύτερα.

Μερικά από τα σημαντικότερα προβλήματα - αρνητικά στοιχεία που αντιμετωπίζει η επιχειρηματική κοινότητα στο Βορειοελλαδικό Τόξο διακρίνονται στα ακόλουθα:

- 1 Η παρατεταμένη καθυστέρηση ολοκλήρωσης των έργων υποδομής.
- 2 Η εμφανής αδυναμία προσέλκυσης νέων επενδύσεων στη Βόρεια Ελλάδα.

Η περιοχή του Βορειοελλαδικού Τόξου παρουσιάζει σημαντικές προοπτικές οικονομικής εξέλιξης, αποτελώντας παράλληλα κομβικό σημείο ανάπτυξης και εξαπλώσης των παραγωγικών και εμπορικών σχέσεων εντός και εκτός εθνικών συνόρων. ΦΩΤ. ΑΡΧΕΙΟ

Πόσο πρόθυμο είναι συνολικά το πολιτικό σύστημα να ξεφύγει από τις μικροπολιτικές επιλογές του και να ακολουθήσει ορθολογικά το δρόμο της ανάπτυξης;

■ 3 Οι σημαντικές ελλείψεις σε εξειδικευμένο προσωπικό συγκεκριμένων επαγγελματικών ειδικοτήτων.

■ 4 Η παρουσία ενός επιχειρησιακού πλαισίου το οποίο χαρακτηρίζεται από συγκεντρωτισμό, έντονη γραφειοκρατία, πολυνομία και μια γενικότερη νοοτροπία της δημόσιας διοίκησης αλλά και της κοινωνίας, που όχι μόνο δεν στηρίζει, αλλά και υπονομεύει την επιχειρηματικότητα.

Παρόλα αυτά η περιοχή του Βορειοελλαδικού Τόξου παρουσιάζει σημαντικές προοπτικές οικονομικής εξέλιξης αποτελώντας παράλληλα κομβικό σημείο ανάπτυξης και εξαπλώσης των παραγωγικών και εμπορικών σχέσεων εντός και εκτός εθνικών συνόρων. Η γεωγραφία της περιοχής και διάφοροι άλλοι παράγοντες διαμορφώνουν ένα εξαιρετικά ευνοϊκό υπόβαθρο αναπτυξιακών προοπτικών για τη Βόρεια Ελλάδα, η οποία παρουσιάζει τα ακόλουθα συγκριτικά πλεονεκτήματα:

■ 1 Οι πλούσιοι φυσικοί, εδαφικοί και υδάτινοι πόροι και το πλούσιο υπέδαφος.

■ 2 Η ευνοϊκή γεωγραφική θέση στη διασταύρωση των εθνικών και διεθνών αξόνων μεταφοράς Βορρά - Νότου και Ανατολής - Δύσης που την καθιστά πύλη της Ευρω-

παϊκής Κοινότητας προς τις βαλκανικές χώρες και γενικότερα στη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

■ 3 Η παρουσία της Θεσσαλονίκης ως δεύτερου πόλου ανάπτυξης με την αντίστοιχη πολιτιστική και επιχειρηματική της παράδοση και δυναμισμό.

■ 4 Η δυναμική βιομηχανική βάση της και τα πλούσια και ιδιαίτερα αξιόλογα διαχρονικά, πολιτισμικά και ιστορικά τεκμήρια. Η μεγάλη ανάπτυξη των ακτών και γενικότερα η παρουσία τουριστικών πόρων σε μεγάλη διασπορά.

■ 5 Το δίκτυο μικρότερων και συμμετρικά κατανομημένων αστικών κέντρων που μπορούν να λειτουργήσουν ως δυναμικοί τοπικοί πόλοι συγκέντρωσης πληθυσμού και δραστηριοτήτων και ως βάση για περαιτέρω ανάπτυξη της ενδοχώρας.

Επειδή, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η περιφερειακή πολιτική της χώρας μας ασκείται μέσω των κοινοτικών χρηματοδοτήσεων, η υλοποίηση του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) αποτελεί την τελευταία ευκαιρία για την άμβλυση των περιφερειακών ανισοτήτων.

Είναι προφανές ότι η άμβλυση των περιφερειακών ανισοτήτων ούτε εύκολη είναι ούτε επιτυγχάνεται από τη μια μέρα στην άλλη.

Και είναι βέβαιο ότι στα εγκαίνια της επερχόμενης ΔΕΘ θα ξανακούσουμε από τον ίδιο τον πρωθυπουργό της χώρας να λείει από το βήμα της ΔΕΘ ότι "ήρθε η ώρα της περιφέρειας". Η διακήρυξη αυτή θα πρέπει άμεσα να γίνει πράξη, με ουστώ σχεδιασμό και με συμμετοχή όλων των κοινωνικών εταίρων.

Είναι όμως πρόθυμο συνολικά το πολιτικό σύστημα να ξεφύγει από τις μικροπολιτικές επιλογές του και να ακολουθήσει ορθολογικά το δρόμο της ανάπτυξης;

Είναι έτοιμη η δημόσια διοίκηση να εφαρμοστεί με αποτελεσματικότητα το ΕΣΠΑ;

Θα ξεπεράσουμε τη λογική της απορρόφησης, περνώντας στην αποτελεσματική αξιοποίηση των κονδυλίων;

Αυτά και άλλα πολλά ερωτήματα θα διαμορφώσουν το μέλλον της περιφέρειας τα επρχόμενα χρόνια.

Σε κάθε περίπτωση όμως, αν δεν αλλάξει νοοτροπία η ελληνική κοινωνία στο σύνολό της (πολίτες, τοπική αυτοδιοίκηση, δημόσια διοίκηση, κεντρική κυβέρνηση) και δεν στηρίξει τις υγιείς δυνάμεις της ελληνικής οικονομίας και της περιφερειακής επιχειρηματικότητας θα εξακολουθήσουμε μετά τη λήξη του ΕΣΠΑ να συζητάμε για μια ακόμη χαμένη ευκαιρία.